

A Pécsi Ítéltábla a Dr. Halmos Ügyvéd Iroda által képviselt **felperes neve** (felperes címe) felperesnek - Zafir Ügyvédi Iroda által képviselt **alperes neve** (alperes címe) alperes ellen kártérítés megfizetése iránt indított perében a Törvényszék 2017. április hó 19. napán kelt .../19. számú ítélete ellen a felperes részéről 20., az alperes 21. sorszáma alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatja, és az alperest terhelő marasztalás összegét 1.617,- (ezer-hatszázötven) euró és 50 (ötven) eurócentre, valamint ennek elsőfokú ítélet szerinti kamataira kamatra felemeli.

A kereset ezt meghaladóan tekinti elutasítottnak. Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A felperest terhelő illeték összegét 78.189,- (hetvennyolcezer-száznyolcvankilenc) forintra, az alperest terhelő illeték összegét 38.511,- (harmincezer-ötszázötven) forintra leszállítja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 50.000,- (ötvenezer) forint másodfokú perköltséget.

Megállapítja, hogy az alperes 32.000,- (harminckettőezer) forint lerótt illeték visszatérítésére jogosult.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

Felperes keresetében az alperest a 2013. február hó 18. napján létrejött nemzetközi szállítmányozási szerződésből eredően 4.828 euró és kamatai megfizetésére kérte kötelezni. A kereseti követelés a következő tételeket tartalmazta: 1605.- euró „... felmerült költségek”, 1346.- + 200.- euró vámszemle ki-és berakodási költségei, valamint 60.- euró konténerhasználati díj, 1617,5.- euró utólagosan felmerült ügyintézési költség. Állította, hogy 1617,5 euró utólagosan felmerült ügyintézési költséget jogalap nélkül tart vissza az alperes, az nem a szállítványozási szerződéssel kapcsolatos szükséges és hasznos költség. A kereset részét képező további 3.211 euró tekintetében szintén azt állította, hogy a költségek szükségtelen és haszontalan költségek voltak. Keresete jogcímeiként elsődlegesen kártérítést, másodlagosan jogalap nélküli gazdagodást jelölt meg.

Az elsőfokú bíróság .../33. számú ítéletével a keresetet elutasította. Megállapította, hogy a felek között nemzetközi szállítványozási szerződés jött létre a felperes tulajdonát képező külföldi áruk

szállítmányozására ... viszonylatban. Rögzítette, hogy a ... vámhatóság 2013. március 27. napján bekérte az áruszámlát és a fuvarlevelet, azonban az nem volt megállapítható, hogy ezen okmányok szükségességéről az alperes a felperest tájékoztatta volna. E mulasztás folytán a 305,18.- euró összegű vám helyett a felperesnek 4.539,01.- eurót kellett befizetnie. Álláspontja szerint a mulasztás az alperesnek felróható, azonban utóbb a két vámösszeg közötti különbözetet alperes elszámolta, így a felperes kára megtérült. Kifejtette, hogy a felperes nem bizonyította, hogy az alperesi mulasztással okozati összefüggésben rendelt volna el a ... vámhatóság röntgenvizsgálatot és tételes vámvizsgálatot, amelyek miatt az áru hosszabb ideig állt a vámvizsgálat hatálya alatt, és ebből eredően költségek keletkeztek, illetve hogy a felperes tulajdonát képező árunak a felesleges ...re utaztatása az alperesnek felróható lenne. Erre tekintettel a felperes kártérítés jogcímén előterjesztett keresetét bizonyítottság hiányában utasította el. Mellőzte a felperesnek a ... vámhatóság megkeresésére irányuló bizonyítási indítványát azzal, hogy a per további bizonyítás nélkül is érdemben eldönthető volt.

A felperes fellebbezése folytán eljáróÍtélet tábla .../6. számú végzésével az elsőfokú bíróság ítéletét a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátaira tekintet nélkül hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú bíróságot a per újabb tárgyalására, és újabb határozat hozatalára utasította az indokolási kötelezettség, és a Pp.3.§ (3) bekezdése szerinti tájékoztatási kötelezettség megsértése miatt.

Felhívta az elsőfokú bíróság figyelmét arra, hogy a Pp. 3.§ (3) bekezdése szerinti tájékoztatási kötelezettség teljesítéséhez elsősorban tisztázni kell azt, hogy a felperesi keresetnek valójában mi is a ténybeli alapja, hogy a felperes által hivatkozott tények közül a kereset szempontjából mely tényeknek van relevanciája, és így ebből következően azt is, hogy mely tények tekintetében a bizonyítás a perben melyik felet terheli. Kifejtette, hogy a bizonyítási kötelezettség szempontjából el kell különíteni a felperesi keresetet két egymástól lényegében független részre. A felperesi kereset egyik része abból ered, hogy a felperes az alperes által kibocsátott 13-00268, 13-00286., 13-00299., és a 13-00294. számú számlákat megfizette. Ezek a számlák a felek által „... felmerült költség”-nek nevezett és ekként kiszámlázott 1.605.- euró összegű tételt, a konténer vámvizsgálatával és a vámszemlével összefüggésben felmerült 1.346.- + 200.- euró összeget, valamint 60.- euró konténerhasználati díjat tartalmazzák. Ezekre vonatkozóan a felperesnek az a releváns tényállítása, hogy ezen összegeket az alperes számára, mint a szállítmányozási szerződés teljesítésével összefüggésben igényelt költséget, megfizette. A fizetés megtörténte a perben nem volt vitás. E körben a megrendelő felperes által kifizetett költségek visszakövetelése a per tárgya arra hivatkozással, hogy az alperes részére a felperes tartozatlanul fizetett. A tartozatlan fizetés a jogalap nélküli gazdagodás legtipikusabb esete (Ptk. 361. §-hoz fűzött Kommentár), és ezért, bár a felperes elsődleges jogcímként a kártérítést jelölte meg, a jogalap nélküli gazdagodásra alapított jogcímet kellett és kell vizsgálnia bíróságnak. Utalt e körben a másodfokú bíróság arra, hogy a bíróság nincs kötve a felperes által megjelölt jogcímek sorrendjéhez, mint ahogy egyébként magához a jogcímhez sem.

Rögzítette a másodfokú bíróság, hogy a fenti számlákból eredő tételek vonatkozásában a jogalap nélküli gazdagodás jogcímén előterjesztett kereset tekintetében a felperest terheli a bizonyítás, és azt kell bizonyítania, hogy az alperesnek tartozatlanul fizetett, az alperes részére az általa kibocsátott 13-00268, 13-00286., 13-00299. és 13-00294. számú számlák alapján olyan költségeket fizetett meg, amelyek nem tekinthetők a Ptk.518.§ (1) bekezdése szerinti, a szállítmányozási szerződés teljesítésével összefüggő szükséges és hasznos költségnek. Rámutatott a másodfokú bíróság arra, hogy az a tény, hogy a nemleges bizonyítás nehézségekre ütközik, nem menti fel a felperest a bizonyítás kötelezettsége, és a bizonyítatlanság következményei alól, tehát önmagában az, hogy a felperes abba a helyzetbe került a számlák kifizetésével, hogy nemleges tényt kell bizonyítania, nem

fordítja át az alperesre a bizonyítási terhet. A felperes legfeljebb azt kérheti, hogy a bíróság az alperest hívja fel a bizonyítás körében a birtokában lévő ezzel kapcsolatos okiratok csatolására, az alperest azonban a keresetnek erre a részére vonatkozóan nem terheli bizonyítás.

A kereset másik, önállóan kezelendő része, az 1.617,5.- euró összeggel kapcsolatos kereset körében a másodfokú bíróság kifejtette, hogy e kereset tekintetében az volt a felperes - nem vitatott - tényállítása, hogy megfizetett az alperesnek 8.756,73.- eurót vámelőlegként, és ebből a végleges vám levonása után fennmaradó, fenti összeget az alperes nem utalta vissza. Ez a mindkét fél által egyezően előadott tény a felek által „végszámolás táblázatnak” nevezett irat adatai alapján is egyértelmű. E körben alperes kétféle állítást tett: először arra hivatkozott, hogy 1.617,5.- összeget a vele jogviszonyban álló-nak szükséges és hasznos költségként fizette ki (ténylegesen beszámítással), majd tényelőadását indokolás nélkül módosítva arra hivatkozott, hogy a felperes állt jogviszonyban nevezett társasággal, a kifizetett összeggel is a felperes tartozott, és ekként a felperes helyett teljesített.

Felhívta a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróságot arra, hogy a megismételt eljárás során az ellentmondó nyilatkozatokra figyelemmel az alperest fel kell hívnia arra, hogy nyilatkozzék, melyik tényállítást tartja fenn, hogy az általa visszatartott 1.617,5 eurót a felperes helyett fizette ki a részére, vagy a saját nevében kifizetett költséget mint szükséges és hasznos költséget kívánja a felperesre áthárítani. Utalt a másodfokú bíróság arra, hogy bármelyik tényállítást tartja is fenn az alperes, a bizonyítás őt terheli, azaz neki kell bizonyítania, hogy az 1.617,5 euró különbözeti összeggel, mely a vámelőlegből visszajárna a felperes részére nem gazdagodott jogalap nélkül, azt megtarthatja., vagy azért, mert ez olyan, a szállítmányozási szerződésre vonatkozó ajánlatban részletezett költség, illetve a Ptk. szerinti szükséges és hasznos költség, amelyet a felperesnek kell viselnie, vagy azért, mert ezt mint harmadik személy a felperes helyett, a felperes tartozására fizette ki. Kifejtette a másodfokú bíróság, hogy amennyiben az alperes nem tudja e tényeket bizonyítani, akkor jogalap nélküli gazdagodás címén az 1.617,5 eurót a felperesnek vissza kell fizetnie fizetni, mert annak a megtartására ebben az esetben jogcíme nem lesz.

Az alperes a megismételt eljárás során az utóbbi kereset tekintetében azt a tényállítást tartotta fenn, hogy a ...-t a felperes bízta meg a vámügyintézővel, a kifizetett összeggel is a felperes tartozott, és ekként a felperes helyett teljesített.

Az elsőfokú bíróság a megismételt eljárás során meghozott, fellebbezéssel támadott ítéletével kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 1.607,5 eurót, ennek 2013. április hó 25. napjától a kifizetés napjáig járó, az Európai Központi Bank által alkalmazott mértékű alapkamatát. A fentieket meghaladóan a keresetet elutasította, kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 134.810,- forint perköltséget, valamint az az államnak 159.259,- forint feljegyzett illetéket, kötelezte az alperest, hogy fizessen meg 78.441,- forint feljegyzett első- és másodfokú illetéket, 3-77%-os mértékű pernyertesség-pervesztesség figyelembe vételével, 121.000,- forint és 116.700,- forint volt feljegyzett illeték alapul vételével.

A felperes vámelőlegből visszatartott összeg megfizetésére irányuló keresete körében megállapította, hogy a az alperessel kötött szerződés alapján járt el, az általa végzett tevékenységről kiállított számlákat az alperesnek küldte meg, az alperes tehát nem bizonyította, a felperes tartozását fizette ki. Utalt emellett arra, hogy a kifizetett költségnek (vámhivatallal való kapcsolattartás, vámfelügyeleti kezelés, pénzügyi képviselő, vámilleték, tarifálás, fordítás, pénzügyi letét, bankköltség, fixe taxe) - kivéve a fixe taxe költséget - fel kellett merülnie, de alperes a szükséges költségek összecsúsztatását nem igazolta, a csatolt e-mail és tanúvallomások az

összezszerűség alátámasztására nem alkalmasak, a bizonyítatlanság terhét az alperes viseli, ezért köteles jogalap nélküli gazdagodás címén 1.607,5 euró és kamatai megfizetésére.

A felperesnek az alperes által kibocsátott, 13-00268, 13-00286., 13-00299. és 13-00294. számlák alapján kifizetett összegek visszafizetésére irányuló keresete körében megállapította, hogy a ... vámhatóság által elrendelt vámszemlével kapcsolatban felmerült költségek nem alperes mulasztásával állnak okozati összefüggésben figyelemmel arra, hogy utóbb 2013. május hónapban a vámhatóság a felperes és kereskedelmi partnere közötti szerződést is kérte benyújtani. Álláspontja szerint az indokolt, alperes által előre nem látható és el nem hárítható költségeket a felperesnek meg kellett fizetnie a régi Ptk.518.§ (1) bekezdése alapján, ezért a felperes keresetét ebben a részében elutasította. Utalt arra, hogy a kereset sem a régi Ptk.520.§ (1) bekezdése, sem a régi Ptk. 339.§ (1) bekezdése alapján nem teljesíthető, mivel nem bizonyított, hogy az alperes vagy az általa igénybe vett teljesítési segéd mulasztása vagy tevőleges magatartása volt a tételes vámszemle elrendelésének oka.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen mindkét fél fellebbezést terjesztett elő.

A felperes fellebbezésében az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, és a keresetnek helyt adó döntés meghozatalát kérte. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság indokolás nélkül mellőzte az által indítványozott bizonyítást - ... Fővámhivatal megkeresését -, amelynek révén tisztázható lett volna, hogy amennyiben az alperes, illetve közreműködője által késedelmesen csatolt iratok rendelkezésre álltak volna, a vámeljárás időben lefolytatásra került volna, és nem került volna sor röntgenvizsgálatra, tételes vámszemlére, és akkor az alperes által kiszámlázott költségek nem merültek volna fel. Álláspontja szerint a vámhatározat alapján megállapítható, hogy az alperes és alperesi közreműködő össze nem hangolt, mulasztásokkal terhelt eljárásából eredtek a vámszemlével kapcsolatos, hitelt érdemlően nem igazolt költségek, mert a felperesi áru vámkezelése során kizárólag az volt a probléma, hogy a számlán szereplő beszerzési összeg átutalását igazoló bizonylatokat az alperes, illetve a közreműködője nem kérte be a felperestől, és nem csatolta. Hivatkozott arra, hogy az elutasított keresetrész tekintetében a számlák alapjául szolgáló dokumentumok az alperesnél lelhetők fel, ezek hiánya esetén a bizonyítatlanság - a hatályon kívül helyező végzésben kifejtettek szerint - azon összegek tekintetében is az alperes terhére esik, ahol a felperes a bizonyító fél. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság a lerótt illeték - ismételt - megfizetésére kötelezte.

Az alperes fellebbezésében az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, és a kereset teljes elutasítását kérte. Kiemelte, hogy nem gazdagodott az elsőfokú ítélet szerinti összeggel - illetve helyesen 1.617,5 euróval, mert az elsőfokú bíróság ítélete e körben számítási hibát tartalmaz -, mivel az alperestől visszatartott összeget tovább utalta a ...-nak. Fenntartotta azt az álláspontját, hogy vámügynök volt, a vámügynöknek a felperes adott megbízást, a vámügynöknél felmerült költségeket nem neki kellett viselnie. Kifejtette, hogy a felek szerződése szerint a vámkezelési költségek, hatósági vizsgálat és ellenőrzés költsége nem terheli az alperest. Sérelmezte a kilenc tárgyaláson történő megjelenéssel, és a kifejtett ügyvédi tevékenységgel arányban nem álló munkadíj megállapítását, és kérte a felperes kötelezését másodfokú perköltség megfizetésére, tárgyalásonként 50.000,- forint+ÁFA összegű munkadíjra és az útiköltségre tartott igényt.

A felperes az alperes fellebbezésével érintett részben, az alperes a felperes fellebbezésével érintett részben az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte.

A felperes fellebbezése a marasztalási összeg tekintetében 10 euró erejéig, és illeték fizetésre kötelezés tekintetében alapos, ezt meghaladóan alaptalan, az alperes fellebbezése alaptalan.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást az elsőfokú eljárás iratai alapján az alábbiakkal kiegészíti:

A 2007. február hó 27. napján kelt adóügyi képviselői meghatalmazás szerint a felperes meghatalmazta a társaságot, hogy a ... ÁFA törvény 22. cikkének a) és azt követő alpontjainak értelmében adóügyi képviselőként járjon el. Az adóügyi képviselői meghatalmazás 1. pontja szerint a meghatalmazás kiterjed arra, hogy a adóügyi képviselőként teljesítse a ...ban, a vámkezelést követően, a következő cég számára történő Európai Közösségen belüli áruszállítás kapcsán felmerülő adóügyi kötelezettségeket (.../9. számú előkészítő irat melléklete).

A 2013. május hó 27. napján az alábbiakat közölte a felperessel:

„Kérem tisztelettel megértését, hogy az ügymenetről csak magyarországi megbízónkkal és számlabefogadónkkal, alperes neve-vel beszélhetünk. Mivel Önökkel, mint felperes neve-vel semmilyen szerződésben nem állunk, nem szolgálhatunk információval az Önök részére. Amennyiben kérdésük van, vagy információra van szükségük, kérem forduljon megbízottjához, alperes neve-hez Magyarországon". (29. sorszám alatt csatolt levél)

A ... Fővámhivatal 2013. szeptember hó 3. napján kelt határozata szerint az ügyben a speditőr volt. A fővámhivatal határozatának 9. pontja értelmében a vámáru és vámérték alapjául szolgáló dokumentumok felülvizsgálata során az eljárásban felmerülő vám, illetve adóértékekkel kapcsolatban a következők lettek megállapítva: Az egykori vámjelentésben szereplő vámérték - viszonyítási értékek alapján - a 20-23 terjedő tételek esetében a vámjelentéstől eltérően lett megállapítva. A nevezett tételek vámáru értékét igazoló kereskedelmi számla bemutatott másolata azonban bizonyíthatóan 2.934,63 euró volt. A dokumentumok, mint kereskedelmi szerződés és fizetési átutalási bizonylatok későbbi vizsgálatát követően bebizonyosodott, hogy a behozatalkor bejelentett vámáruérték összege éppen az ezen dokumentumokban is igazolt 3.923,6 USD. Az átutalásokról szóló bizonylatok bemutatására irányuló felszólításnak, ami 2013. március 27-én megtörtént, 2013. május 17-én tettek eleget.

Az így kiegészített tényállásra is figyelemmel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének indokolását az alábbiak szerint módosítja és egészíti ki:

A másodfokú bíróság a .../6. számú végzésében egyértelmű és világos iránymutatást adott az elsőfokú bíróság részére, meghatározta, hogy a felperesi kereset két önálló része tekintetében mi a jogvita elbírálásának kiindulópontja, és melyik felet terheli a bizonyítási kötelezettség.

A felperesi kereset egyik része abból ered, hogy a felperes az alperes által kibocsátott 13-00268, 13-00286., 13-00299., és a 13-00294. számú számlákat megfizette.

A fenti számlákból eredő tételek vonatkozásában a jogalap nélküli gazdagodás jogcímén előterjesztett kereset tekintetében a felperest terhelte a bizonyítás, és azt kellett bizonyítania, hogy az alperesnek tartozatlanul fizetett, az alperes részére az általa kibocsátott 13-00268, 13-00286., 13-00299. és 13-00294. számú számlák alapján olyan költségeket fizetett meg, amelyek a nem tekinthetők a Ptk.518.§ (1) bekezdése szerinti, a szállítmányozási szerződés teljesítésével összefüggő szükséges és hasznos költségnek.

A felperes kérhette a hatályon kívül helyező végzésben foglalt iránymutatás szerint, hogy a bíróság az alperest hívja fel a bizonyítás körében a birtokában lévő, ezzel kapcsolatos okiratok csatolására, de - ahogy erre a hatályon kívül helyező végzés rámutatott - az a tény, hogy a felperest terhelő nemleges bizonyítás nehézségekbe ütközik, nem fordítja át az alperesre a bizonyítási terhet, alperest a keresetnek erre a részére vonatkozóan bizonyítási kötelezettség nem terheli. Alapítván arra, hogy a másodfokú bíróság szerint a bizonyítási teher a kereset tekintetében a bizonyítási nehézségek miatt átfordult az alperesre.

A felperes a reá háruló bizonyítási kötelezettségnek nem tett eleget, az általa hivatkozott tények a keresetet nem alapozzák meg. A jelen ügyben alkalmazandó, Európai Parlament és a Tanács Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló, 2008. április 23-i 450/2008. számú rendelete (Modernizált Vámkódex) 25. cikk (1) bekezdése szerint a vámhatóságok minden olyan vámellenőrzést elvégezhetnek, amelyet szükségesnek tartanak. A vámellenőrzések különösen magukba foglalhatják az áru vizsgálatát, a mintavételt, az árunyilatkozatban feltüntetett adatok valósághűségének ellenőrzését és az okmányok meglétének és hitelességének ellenőrzését, a gazdasági szereplők számviteli és egyéb nyilvántartásainak vizsgálatát, a szállítóeszközök átvizsgálását, a poggyász vagy egyéb a személyek által szállított vagy rajtuk lévő áruk átvizsgálását, valamint hivatalos vizsgálatok és egyéb hasonló cselekmények elvégzését. A 30. cikk (1) bekezdés c) és d) pontja értelmében a vámhatóságok díjat számíthatnak fel vagy megtéríthetik a költségeket, amikor bizonyos szolgáltatásokat, különösen az alábbiakat nyújtják: az áruk vizsgálata vagy azokból történő mintavétel ellenőrzési célokra vagy az áruk megsemmisítése, kivételes ellenőrzési intézkedések, amikor ezek az áru jellege, vagy valamely lehetséges kockázat miatt szükségesek.

Az idézett rendelkezések szerint a vámhatóság az általa szükségesnek tartott vámellenőrzést - indoklás nélkül - elrendelheti, ez történt az eljárásbeli esetben is. A felperesi szállítmány már 2013. március 25. napján kijelölték konténer ellenőrzésre, a vámérték megállapításához szükséges átutalási bizonylat bemutatására való felhívás azonban csak ezt követően, 2013. március hó 27. napján történt, és még a felhívás teljesítésének határideje előtt, 2013. március hó 28. napján kiírták a konténert röntgenvizsgálatra is, 2013. április hó 3. napjára. E tényekre nem bizonyítják, hanem cáfolják azt a tényt, hogy a vámellenőrzésre, a röntgenvizsgálatra azzal okozati került volna sor, hogy a 2013. március hó 27. napján kelt felhívásra a szükséges okiratokat csak 2013. május hó 17. napján csatolták, illetve hogy a vámellenőrzés elrendelésére az okiratok hiánya, vagy késedelmes csatolása miatt került volna sor, és ez nem következik a ... Fővámhivatal határozatából sem. Mellőzi ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének jogi indoklásából azt a megállapítást, hogy a tételes vámszemlét az áruérték körüli vámhivatali kétség indokolta (8. oldal 1. bekezdés), erre vonatkozó peradat ugyanis nem volt. A perbeli adatok alapján csak az állapítható meg, hogy a kért iratok késedelmes csatolása a vámérték és a vám megállapítását, a vámhatározat meghozatalát késleltette, de az nem, hogy a röntgenvizsgálatot és tételes vámszemlét a vámhatóság a kért iratok késedelmes benyújtás miatt rendelte el.

Helyesen mellőzte az elsőfokú bíróság ... Fővámhivatal megkeresésére irányuló bizonyítási kérelem teljesítését, mivel a megkereséstől eredmény nem várható. A fentiek szerint a perbeli bizonyítékok igazolják azt a tényt, hogy a vámhatóság a hiánypótlási határidő letelte előtt elrendelte a vámellenőrzést és a röntgenvizsgálatát, így nyilvánvaló, hogy nem a hiánypótlás elmulasztásával állt okozati összefüggésben az ellenőrzés, e ténnyel szembeni ellenbizonyításra a vámhatóság - esetleges feltételezésre alapított - válasza sem volna alkalmas bizonyíték.

A kifizetett számlák nem tartalmaznak olyan költséget, amelyek a szállítmány téves Magyarországra szállításával és visszaszállításával állnának összefüggésben, az alperes konténerhasználati és tárolási díjat erre az időre nem számlázott a felperesnek, ezért az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásából a másodfokú bíróság az ezzel kapcsolatos részt mellőzi (8. oldal 4. és 5. bekezdés).

A felperes tehát az elutasított kereset körében bizonyítási kötelezettségének nem tett eleget, nem bizonyította, hogy az általa kifizetett számlákban kiszámlázott költségek szükségtelen, haszontalan, az alperes mulasztása miatt felmerült költségek voltak, ezért helyesen utasította el ebben a részében az elsőfokú bíróság a felperes keresetét.

A kereset másik önállóan kezelendő része az 1.617,5 euró összeggel kapcsolatos kereset volt, amelyre vonatkozóan a felperesnek az volt a tényállítása, hogy megfizetett az alperesnek 8.756,73.-eurót vámelőlegként, és ebből a végleges vám levonása után fennmaradó, fenti összeget az alperes nem utalta vissza. Az alperes a megismételt eljárásban - a hatályon kívül helyező végzésben foglalt iránymutatásnak megfelelő felhívást követően - úgy nyilatkozott, hogy ez az összeg azért nem jár vissza a felperesnek, mert azt a felperessel vámügynöki jogviszonyban álló ...-nak a felperes helyett fizette ki.

Az alperesi előadás tartalma szerint azt jelenti, hogy az alperesnek a jelen ügyben alkalmazandó régi Ptk.286.§ (1) bekezdése szerint harmadik személyként történt teljesítésből eredő megtérítési igénye volt a felperessel szemben, melyből eredő követelését a felperesnek a vámelőlegből visszajáró összegbe beszámította a Ptk. 296.§ §-a szerint. Az alperesnek a perben e tényeket kellett volna bizonyítania a hatályon kívül helyező végzésben írt iránymutatás szerint.

Az alperes a megismételt eljárásban nem bizonyította, hogy a ... a felperessel állt jogviszonyban, és ebből következően azt sem, hogy az általa hivatkozott összegeket a felperes helyett fizette ki. A ... A 2013. május hó 27. napján maga nyilatkozott úgy, hogy a megbízója az alperes, a felperessel nem áll szerződéses kapcsolatban, ezen kívül valamennyi, a szállítmányhoz kapcsolódó számlát az alperesnek címezte. A csatolt, a felperes által a ...-nak adott adóügyi képviselői meghatalmazás a vámkezelést követő adóügyi kötelezettségek teljesítésére terjed ki. Az adóügyi képviselői meghatalmazás a vámügynöki megbízással tartalmában nem azonos, a Modernizált Vámkódex 4. cikk 6. pontja szerint a vámjogi képviselő egy másik személy által a vámhatóság előtti ügyekben a vámjogszabályok által megkövetelt cselekmények és alakítások elvégzésére kijelölt személy azzal, hogy a 11. cikk (1) bekezdése szerint a vámjogi képviselőt bármelyik személy kijelölhet. Az adóügyi képviseletre adott meghatalmazás tehát nem igazolja, hogy a ... a felperes vámügynöke, vámjogi képviselője lett volna. Mellőzi ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének jogi indokolásából az arra való utalást, hogy az adóügyi képviselői meghatalmazás a vámügynöki teendők ellátására irányuló megbízást jelenthette volna (6. oldal 6. bekezdése zárójelbe foglalt része). Utal a másodfokú bíróság arra is, hogy a ... Fővámhivatal határozata sem vámjogi képviselőként, hanem speditőrként nevesíti a ...-t.

Fentiekre tekintettel az alperes nem bizonyította, hogy a ... részére az 1.617,5 eurót a felperes tartozására fizette ki, és ezért ezt az összeget a felperes vámelőlegből visszajáró követelésével szemben beszámíthatta. Beszámítható követelés bizonyítottsága hiányában az alperesnek nincs jogcíme arra, hogy a felperesnek visszajáró vámelőleget megtartsa, ezért azt a felperes részére a Ptk. 361.§ (1) bekezdése alapján köteles visszafizetni. Az alperes megismételt eljárásban tett nyilatkozatára figyelemmel mellőzi a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének jogi indokolásából a költségek szükségességével, mértékével kapcsolatos megállapításokat (7. oldal 2.,

3., és 4. bekezdés), mivel alperes nyilatkozata alapján csak azt kellett vizsgálni, hogy a költségeket az alperes a felperes helyett fizette-e ki.

A fentiekre tekintettel az alperes fellebbezése alaptalan volt, a felperes fellebbezése pedig annyiban volt alapos, hogy tévesen határozta meg az elsőfokú bíróság az ítélet rendelkező részében felperesnek visszafizetendő összeget, az helyesen elsőfokú bíróság ítéletében megjelölt 1.607 euró és 5 cent helyett 1.617 euró és 50 cent, ezért a másodfokú bíróság a marasztalási összeget - a kamatfizetés kezdő időpontja és mértéke változatlanul hagyása mellett - erre az összegre felemelte. Tévesen döntött továbbá az elsőfokú bíróság a feljegyzett illetékről. A felperes az elsőfokú eljárás során a fizetési meghagyásos eljárás díját megfizette, az ellentmondás folytán perré alakult eljárásban 3 % mértékű illetéket (43.900,- forint díj és 43.800,- forint illeték) leróta, az elsőfokú eljárásban illeték feljegyzésére nem került sor, az elsőfokú bíróságnak kizárólag a Ítélet tábla .../6. számú végzésében megállapított 116.700.- forint feljegyzett fellebbezési eljárási illeték megfizetéséről kellett volna határoznia pernyertesség-pervesztesség arányában.

Fentiekre tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 252. § (2) bekezdése alapján részben megváltoztatta, az alperest terhelő marasztalás összegét 1.617 euró és 50 centre, valamint ennek az elsőfokú bíróság ítélete szerinti kamataira felemelte, a felperest terhelő illeték összegét 78.189,- forintra, az alperest terhelő illeték összegét 38.511,- forintra leszállította 33-67 % mértékű pervesztességi-pernyertességi arány figyelembevételével.

Az Itv.51.§ (1) bekezdése alapján a megismételt eljárásban a fél az illeték ismételt megfizetése alól mentesült, ezért a felperes fellebbezése alapján nem kellett illetéket feljegyezni, az alperes pedig tévesen rótt le 32.000,- forint fellebbezési eljárási illetéket, amelynek visszatérítésére jogosult az Itv.80.§ (1) bekezdés f) pontja alapján a másodfokú bíróság ezért a határozatát megküldeni rendeli az elsőfokú bíróság útján az alperes székhelye szerint illetékes állami adóhatóságnak.

A felperes 975.811,- forint pertárgyértékű fellebbezése túlnyomórészt alaptalan volt, az alperes 487.072,- forint pertárgyértékű fellebbezése alaptalan volt, ezért a Pp.81.§ (1) bekezdése alapján a másodfokú bíróság a felperest kötelezte az alperes javára másodfokú perköltség megfizetésére, melynek mértékét a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3.§ (5) bekezdése alapján állapította meg figyelemmel a pervesztességi-pernyertességi arányokra.

Pécs, 2017. október 26.

Dr. Kovács Ildikó s.k. a tanács elnöke, Dr. Gyöngyösiné dr. Antók Éva s.k. előadó bíró, Dr. Berki Csilla s.k. bíró